

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

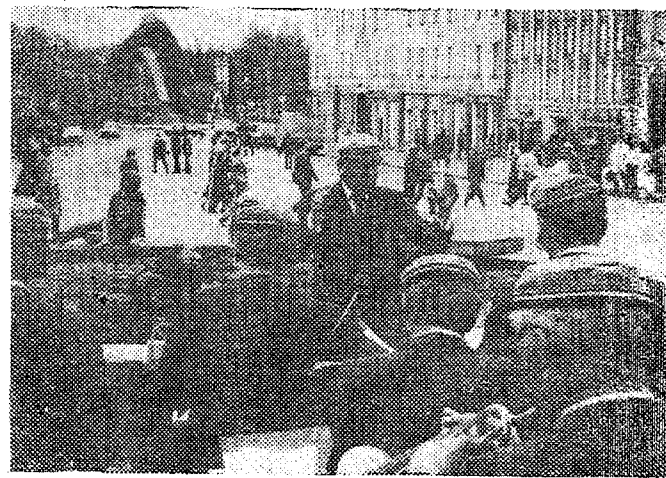
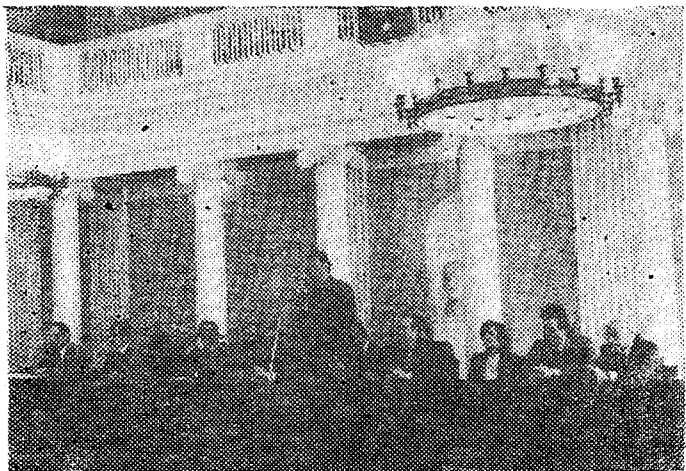
Nr. 18 (1167)

Ilmub 1949. a. aprillist.

Reede, 31. mai 1985

Hind 2 kop.

TPI PÄEVAD TARTUS.



SVEN ARBETI fotod

Tudengitel ja õppejõududel jõuab lõpusirgele järjekordne sess ja ühes sellega ka õppeaasta. Meie instituudil läheneb aga uue, teise poolsaja algus. Juubeliürituste programmi üks osa on rajoonipäevade korraldamine TPI poolt.

Avaüritusena oldi külas Tartus, sest just Tartust sai alguse TPI.

15. mail külastasid instituudi esindajad neljateistkümnet Tartu keskkooli ja kahte kutsekeskkooli. Opilastega kohtumisel tutvustati instituuti, vastati küsimustele, koolides olid avatud instituuditeemalised näitused.

Teistkordselt sõitis TPI delegatsioon Tartusse rektor prof. B. Tamme juhtimisel 22. mail.

TARTU. TRÜ AULA

Presiidiumilaua taga võtavad istet TRÜ, EPA ja TPI esindajad eesotsas rektorite ja prorektoritega. Saalis on Tartu kõrgkoolide õppejõud ja asutuste juhtivad töötajad.

«Kaks ja pool aastat tagasi tähistasime ülikooli 350. aastapäeva. Tal on järglasi. Üheks nimekamaks ja toredamaks järglaseks on TPI,» lausub TRÜ õppeprorektor prof. U. Palm pidulikku aktust avades. Sõna saab meie instituudi rektor prof. B. Tamm: «Lugupeetud tartlased! Põksuva südame ja hea meelega sõitsime Tartusse, sest teie olete üks komponent, millest sündis TPI...» Tervituskõnes rõhutab B. Tamm, et kuigi TPI eluiga võrreldes TRÜ-ga on seitsmekordselt lühem, on instituudi 50. aastapäev siiski tähelepanuväärne sündmus, sest klassikalistest ülikoolidest tunduvalt nooremate tehnikakõrgkoolide hulgas kuulub TPI juba vanemasse põlvkonda. Jääb kõlama mõte: meie vabariigis peab võrsuma väärkas noorsugu.

TPI parteiorganisatsiooni nimel tervitab aulasolijaid parteisekretär A. Talts, siis saab kõnejärje TPI NLKP ajaloo kateedri juhataja dots. M. Graf. Andes ülevaate Eesti 105-aastase tehnikahariduse ja TPI ajaloo, lausub M. Graf muuhulgas: «Kõikide rahvaste üheks ilusamaks hetkeks on ajalugu, hariduse ajalugu ja sealhulgas ka kõrgkoolide ajalugu. Juubelite tähistamisega kaasneb usk sellesse, et kõrgkoolide tulevik

on garanteeritud ja nad moodustavad üha suurema osatähtsuse kultuurikeskustena.»

Ülevaate ehitusteaduskonnast ja ehituskonstruksioonide kateedrist annab kateedri juhataja prof. V. Kulbach. Orgaanilise ja biokeemia kateedri juhataja prof. A. Köstner tutvustab keemiateaduskonna teadusuuringuid. Instituudi vanimast, automaatika kateedrist kõneleb kateedri üks rajajaid dots. H. Sillamaa.

TPI poolsed sõnavõetud lõpetab rektor B. Tamm mõttega: «Tahaksin väljendada veendumust, et tänane koosolek paneb pisikesse kivikesse hoonesse, mida me peame koos ehitama.» Ta annab ENSV teenelisele õpetajale TRÜ prorektorile V. Haamerile üle instituudi aastapäevameene.

Tänades tunnustuse eest, mida laps TPI oma vanale emale TRÜ-le ütles, sõnab V. Haamer: «Selle viiekümne aasta jooksul on TPI kasvanud tõeliselt silmapaistvaks õppeasutuseks mitte ainult meie vabariigis.» V. Haamer toonitab kõrgkoolide vahelisi häid suhteid ning vajadust koostöö järele.

Ülikooli poolt kingib V. Haamer instituudile TRÜ 350. aastapäeva trükised.

1986. aastal 35. juubelit tähistava EPA rektor prof. N. Kozlov avaldab oma sõnavõetus arvamust, et EPA võib TPI-d vanemaks vennaks pidada, kuna 1951. aastal instituudis komplekteeritud kursusest, mis 1952. aastal viidi üle Tartusse, saigi alguse vabariigi põllumajanduskõrgkool. Prof. N. Kozlov toonitab TPI panust rahvamajandusse ja soovib jätkuvat edu nii spetsialistide koolitamisel kui ka teadustöös. N. Kozlov kingib TPI-le Eesti põllumajandust ja EPA-t tutvustavad raamatud.

Kinkides juubelimeene ka EPA-le, rõõmustab B. Tamm noorema venna olemasolu üle. Aktuse ametlik osa on lõppenud.

Lavale astub ENSV rahvakollektiiv, TPI kammerkoor, kelle menukas minikontsert K. Auna juhatusel aktuse pidulikkust tõstab.

Aktusel selginenud kolme kõrgkooli «perekonnasuhetele» lisaks jäi kõlama mõte: ülikoolid on jõed, mis toidavad rahvastiku intelligentsimereid.

TRÜ KOHVIKU «SAKSA-KAMBER»

Ajalooühingulisse «saksakambri» istuvad kaetud lõunalauda kõrgkoolide juhid ja TPI esindus. Dinees vestlusring hõlmab kõrgkooli ühiselt huvitavaid oleviku- ja tulevikuprobleeme, järelkasvuküsimust.

Meeldiv tudengikohvik on. Kas saame ka meie sellise...

TARTU RAEKOJA SAAL

Instituudi delegatsiooni tervitavad EKP Tartu Linnakomitee I sekretär E.-A. Sillari, Tartu Linna RSN TK esimees N. Preimann ja aseesimees T. Mendelson, asutuste ja ettevõtete juhid.

Vestlusteemad on: tehnilise mõtte propaganda elustamine, teatud kindlate parameetritega inseneride koolitamine, progressi kiirenevast tempost tulenevate koostöösidemete tihendamise vajadus kõrgkooli ja ettevõtte vahel, tootmisprobleemide ja kaadri järelkasvu seostamine, arvestades meie rahvamajanduse vajadusi, perspektiivi ja ühtlast arengut.

Ettevõtete, asutuste juhtide ja peaspetsialistide TPI-le lennanud kiidusõnade kõrval jääb mure: TPI lõpetanud spetsialistid ei taha millegipärast Tartusse tööle tulla. Selgub ka, miks: tihti on Tartu ettevõtete juhtkonnad äraootaval, mitte aktiivselt tegutseval seisukohal.

Meeldivat muusikalist mõttepauzi pakuvad TPI majandusteaduskonna armastusväärsed kaunitarid Angelika Vetevoori ja Kadi Valgesoo.

Ühist jutuaJamist jääb Tartusse meenutama juubelimeene, Tallinnasse kunstitöö ja suveniirid.

Üheaegselt vastuvõtu lõpuga kuulutatavad saali kostvad marsihelid TPI puhkpilliorkestri kontserdi algust Raekoja platsil.

TPI päevad Tartus lõppevad instituudi taiduskollektiivide menuka kontserdiga «Vanemuise» teatrisaalis.

RAIVO LINNAS

I. JUUNI ON RAHVUSVAHELINE LASTEKAITSEPÄEV

Nüüd ju veel
võin ma ja jõuan
eemale peleta sinust su väikesed naljakad mured,
pisaraid pühkida silmist ja rõõmsaks ning ilusaks
teha
kuldseks su päevi, mu laps, nüüd, oh, veel jõuan
ma seda...

(Marie Under)



SOTSIAALSED ELEMENDID TÖÖSTUSKEEMIA INSENERI ROLLISTRUKTUURIS (TEESID)

(NB! Vt. ka eelmist TP-d, keemikute erilehekülge!)

0 Ajendid teema käsitlemiseks

- * Inimese, tööliste osa, otsustamis- ja vastutamisevajaduse tase, sotsiaalse ressursi osatähtsus on keemiatööstuses üle keskmise.
- * Instituudi keemiateaduskonna lõpetajate hulgas väheneb otse tootmistööle pürgijate osa.
- * Lõpetajate — noorte inseneride mõttealaad on mõneti mehaanistlik, tehnikistlik, sotsiaalsete probleemide lahendamisel subjektiivistlik, voluntaristlik.

1. Inseneri roll on korraldada töötamise tehnilis-majanduslike ja sotsiaalsete ressursside arukat kasutamist.

Selle põhielemendid on:

- * Tehnika, tehnoloogia, seadmete, masinate, hoonete, rajatiste efektiivne kasutamine.
- * Tootmisökonoomika põhiprobleemide tunnetamine, tööviljakuse ja fonditootluse arvestamine, säästlikkus.
- * Tööliste, alluvate õpetamine, neile teabe andmine nii laia maailma, kui tootmise kohta. Tootmise teoreetiliste lähtekehtade selgitamine.
- * Alluvate, kaastöötajate (ja enda) kasvatamine, arendamine, s. o. tööstusinseneri rollistruktuuri dominantne element, mille realiseerimine eeldab tahtmist, huvi ja isiksuse struktuuris sisalduvaid võimeid.

2. Noore insener-keemiku staatus võimaliku tootmisjuhi rolli realiseerimiseks:

- * Erialased teadmised on piisavad. Detaili ei valda ja ei peagi valdama, see vabastab rutinist tegudes, sõnades, mõtetes. Majandusajades valdab põhimõisteid ja nende vahelisi seoseid.
- * Inimest, töolist, ülemat, alluvat, kaastöötajat kas kardab nagu tundmatut elukat või moonutab enda jaoks juhtimisõpikust võetud mudelini. Ennast kaldub spetsialistina üle hindama — see on normaalne ja soovitatav, sest üldjuhul ootab teda palju laitmist ja vähe kiitust. Halvem on n. ö. «kohalike» valelendamatu alahindamine. Ettevalmistust täiskasvanute kasvatamiseks sisuliselt ei ole. Kui on tahtmist, huvi ja eeldusi, teeb tegelikku asja kiiresti selgeks. Kui selgeks ei saa, tuleb taganeda.

3. Noor insener-keemik-tootmisjuht satub igal juhul andragoogi rolli (andragoogia — täiskasvanute kasvatamise küsimustega tegelev pedagoogikaharu). See on tema jaoks objektiivne reaalsus.

- * Meie käitumiseadused (juhtimisteooria, suhtlemispsühholoogia jne.) arenevad kiiresti. Teooria on valdavalt laenatud arenenud kapitalismaade teadustelt. Meie reaalsed tingimused muudavad aga terve rea üldtunnustatud kaanoneid tarvitamiskõlbmatuks. Kapitalismaades on määrav tööpuudus ja kaupade üleküllus, meil tööjõupuudus ja sageli kaupade vaegus.
- * Tööjõupuudusele, sotsiaalse ressursi defitsiidile kvantiteedis kaasnevad kvalitatiivsed nihked: lohakus, distsipliinitus, voolavus, moonaklus, pretensioonikus.

- * Toormaterjalide, kütuse, energia, rahaliste ressursside nappus tõstab esiplaanile säästlikkuse, pahatihti teeb aga insenerist varustaja ja kombinaatori. Lisandub informatsioonivaegus.
- * Valitsemine ülaltpoolt on üldjuhul paindumatu, jäik. Aja nõue on aga operatiivsus tarbijate ja alluvate huvides. Insener peab leidma kesktee.

4. Kaasaja tööline erineb paljus juhtimispsühholoogia õpikutes kirjeldatust. Põhierinevused:

- * Haritum, informeeritum, teadlik tööjõupuudusest ja haritlaste üleproduktsoonist. Arukas, tark, (vähemalt peab end selliseks). Saab rohkem paika.
- * Hellitatud, hoolitsetud (lapselõvest), täis soovunelmaid helgest tulevikust. Sellest tulenevalt pretensioonid, ambitsioonid, nõudlikkus, eneseväärikus. Teab oma õigusi paremini kui kohustusi.
- * Urbaniseerunud, võõrandunud, emotsionaalselt kaestunud, ülemääralt ratsionaalne.
- * Mõjustatud tööd (eriti füüsilist tööd) eiravast keskkonnast: «Tööga valgeks meheks ei saa.» Võib kaasneda moonakius: «Künnan või otsin hobust, töö on töö.»
- * Praktik, pragmaatik: «Hea on see, mis mulle kasulik.» Võimalikult väheste vaevaga võimalikult palju tulu. Kuidas tasu, nii (võib-olla) töö.

5. Vahendid täiskasvanute kasvatamiseks on pealtnäha lihtsad. Põhiline on:

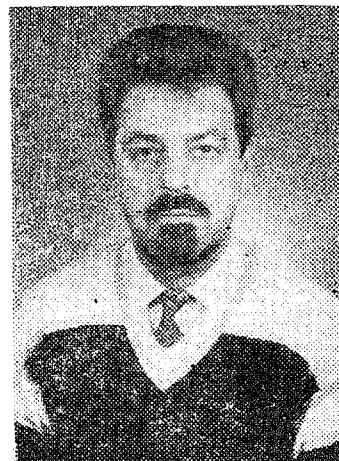
- * Kasvatatava (töölise, alluva) soov, huvi või tunnetatud vajadus ennast arendada. Insener kui juht peab suutma seda tahtmist äratada ja ergutada.
- * Kasvatava isiklik eeskuju. In-

sener kui kasvataja peab olema isiksus, olema mitmekülgne, tundma huvi sotsiaaltea-

- * Suhtlemisoskuse, sünnipärase eelduste arendamine suhtlemisjulguseks. Liig tarku ja liig rumalaid võrrastatakse, peab olema «hariik». Tundma huvi oma kaastöötajate vastu, olema humoorikas, nägema oma suhtlemispartneris tarka inimest, oskama kuulata ja kuulda. Suhtlemisoskus saadakse suheldes.
- * Otsesed kasvatusvahendid: töö, töödistsipliin, tööalane õpetamine, töökollektiivis leiduvate positiivsete algete, vaimsuse jms. teadmine ja kasutamine tootmistöö huvides.

6. Järeldused andragoogitegevusest:

- * Noor tootmisinsener peab enda jaoks selgeks tegema rolli mitmekülguse, kompleksuse, süsteemsuse, eriti sotsiaalsete elementide tähtsuse. TPI peab andma selleks impulsid, soovi, huvi. Suunata pole vaja mõtteid, vaid mõtteislaadi — see võiks olla iga õppejõu kasvatusalane lisaeelsoo.
- * Vältimatult vajalik on suhtlemisoskuse reaalse töönimesega. TPI saab selleks anda võimalusi tootmis- ja praktikatsehhides, praktikantide «hajutamises» ettevõttesse. Noor insener peab olema aktiivne isiksus. Olgu julgust muuta seda, mida muuta annab ja olgu kannatlikkust mitte üritada muuta seda, mida muuta ei saa. Olgu arukust nende eristamiseks.
- * Noor insener peab tahtma töötada tootmises, et õppida tundma tegelikust. Teadus, projekteerimine, valitsemine tulgu hiljem.



L. VALDMA
KAITSVA
DOKTORITÖÖD

23. aprillil kaitses TPI metallitehnoloogia kateedri dotsent L. Valdma Moskva I. M. Gubkini nim. Naftakeemia ja Gaasitööstuse Instituudi erialanõukogu ees edukalt oma doktoriväitekirja «Volframivabade pulberkõvasulamite hüdroabasiivkulumiskindlus». Töö kuulub tribotehnilise materjaliõpetuse valdkonda ja on seotud kõrge erosioonikindlusega konstruktioonimaterjalide väljatöötamisega, lähtudes paljukomponentidele paagutatud heterogeensuskompositsioonide struktuurilis-tugevuslikust kontseptioonist, käsitleb nende loomise teaduslikke printsiipe kui ka rakenduslikku külge, eelkõige energiaaspekti.

Oponentideks olid Moskva Naftakeemia ja Gaasitööstuse Instituudi professor tehnikadoktor L. S. Livšits, NSVL TA Masinaõpetuse Instituudi professor tehnikadoktor A. V. Tsidzinadze ja Kalini Polütehnilise Instituudi professor tehnikadoktor N. B. Djomkin.

Töö valmis pulbermetallurgia tootmisharu labori baasil.

algust TPI-st.

Keemikute kokkutulekul 17. mail käis ka Eesti NSV teeneline kirjanik Enn Vetemaa. Lõpetanud TPI 1959. a. insener-keemik-tehnoloogina, astus ta konservatooriumi kompositsiooni erialale. Tõsiselt sai ta kirjandusega tegelema hakata pärast kahe kõrgkooli lõpetamist. (Mittetõsisemalt tegi ta seda juba varem. Siis ta põhiliselt luuletas. Ei tea, miks jäid II kursusel meelde just tema järgmised read: Kaks habrast siidisukastet blondiin / ei suutnud hajutada spiliini / ürgtotrat kevadpantomimi / ei suutnud mängima ahvatella mind...)

On teada, et kui metsas jalutades tuleb peale kange tahtmine klaverit mängida, võib juhuslikult puu alt klaveri leida. Sama juhuslikult kohtusid allakirjutatu ja Enn Vetemaa mõni aeg enne kokkutulekut. Kirjanik oli veidi mures. Kutsekaartidel olid kõigil esinejatel teemad kirjas, talle aga jäetud tühi koht (õigus rääkida vabal teemal?). Millest rääkida? Nii siis arutasime küsimusi, mis võiksid keemikutele huvi pakuda. Küsimusi oli terve rida. Mul endal jäi kahjuks kokkutulekust osavõtt seekord ära (tuli sõita Gruusiasse päikest võtma, vabandust, osa võtma V üleliidulisest insenerensümoloogide konverentsist). Tagasi tulnud, kuulsin, et Vetemaa olla

pajatanud üht-teist huvitavat. Ajapuuduse tõttu olevat instituudi aulas mõnele «primitiivsemale» küsimusele jäetud vastamata.

Ei tahtnud Ennu eriti segada (praegu istub ta põhiliselt klaveri taga, on jälle võtnud tõsiselt muusika käsitse. Elame kuuleme). Veidi aega ikka leiab pealetükkiva ja väheste kogemustega intervjuueerija jaoks. Egas midagi, pastakas Enn S.-le kätte ja primitiivsed (?) küsimused Enn V.-le ette.

Enn S.: Miks Sinust keemikut ei saanud?

Enn V.: «Puhas» keemia huvitas mind kõvasti, eriti biokeemia. Oleksin ma Tartus keemiat õppinud, vast oleksin päriskeemikuks hakanudki. Aga TPI-s tundsin end vanematel kursustel, tehnoloogilise mate-tehnoloogilise mate ainetes juures veidi ebakindlana, olin kobakäpp ka. Neljandal kursusel paberivabrikus praktiliselt õppis, et õiget inseneri minist ei tule. Oli mul seal üks paha pump, mis ei tahinud hommikuti tööle hakata, vajas tükk aega jalaga tagumist. Ühel hommikul näen — noor Lõuna-Eesti tüdruk, praktikant, kükitab kenasti pumba juures, päevitunud põlved paljad, vööti käes. Parandas pumba ära, kurat! Pea'e selle — ma ei oskaks vist t õlistega hästi ümber käia. Selleks peab te d. Kap-javaimu olema, s im a p. a. b) oskama, kui vaja. See mul: ei istu.

Aga laboris keemia ja biokeemiaga tegelda — see oleks minu

gi muud. Seda teeksin praegu, oleks aega ja võimalusi. Üsna konkreetsed teemad-objektidki ammu välja mõeldud, kirjandust uuritud. (Küllap minagi neid tean — hormoonid ja kiulid. Enn S. märkus).

Enn S.: Kas tehniline (kõrg)-haridus on kirjanikule vajalik?

Enn V.: Vaevalt on kirjamehele vaja teada konkreetselt näiteks ekshausterite või rotatsioonivakuumarvutite ehitust. Aga et maailma kirjeldada, on vaja sellest aru saada. Siin on suureks abiks teadmised matemaatikast, mida annab hästi siduda filosoofiaga. Vaja on tunda teadusteooriat, entropia-negentropyia ja muid olulisi mõisteid. Vulgaarsotsioloogide ki-



K-51 üliõpilased kolhoositöö Pärnu-Jaagupi rajoonis 1956. a. sügisel. Vasakult: Ants Virkus, Enn Siimer, Enn Vetemaa.

ARUTATI INSENERIDE ETTEVALMISTAMISE JA ELEKTROENERGEETIKA PROBLEEME

Aprilli lõpus viidi meie instituudis läbi rida üleliidulise ulatusega üritusi, kus oli arutusel elektroenergeetika, kõrghariduse ja inseneritööga seotud lai küsimuste ring. Üritustest võttis osa rida küllalisi vennasvabariikidest, sealhulgas Lenini ja NSVL riikliku preemia laureaat, Vene NFSV teeneline teadlane prof. V. A. Venikov,

Üleliidulise Põllumajanduse Akadeemia akadeemik I. A. Budzko, Vene NFSV teeneline teadlane prof. D. A. Arzamashev jt. Laiemale publikule määratud üritustes osales arvukalt instituudi õppejõude, aspirante ja üliõpilasi, samuti vabariigi tehnikaintelligentsi esin.

27. ja 28. aprillil leidsid aset NSV Liidu KKKM Teaduse ja Tehnika Nõukogu elektrotehnika ja energeetika sektsiooni presiidiumi ning Elektroenergeetikaalase Kõrghariduse Teadusliku Meetodikanõukogu presiidiumi väljasõidust ja

järgnev sümposium. Arutlusele olid inseneride ettevalmistamise küsimused. Istungi otsuses tehti rida huvitavaid ettepanekuid inseneride autoriteedi tõstmiseks, millistest võiks mainida järgmisi:

- viia sisse inseneri ja diplomiinseneri staatused ning kõrgkooli lõpetamisel omistada diplom ainult hea ja väga hea õppe edukusega lõpetajale;
- tunduvalt tõsta inseneride ja eriti diplomiinseneride töötasu;
- täita inseneride ametikohad

- konkursi teel;
- pikendada inseneride puhkust vähemalt 5—7 päeva võrra.
- Tutvuti, analüüsiti ja üldistati TPI elektrisüsteemide kateedri kogemisi eriala süsteemse õpetamise, samuti õppejõude teadustöö ühitamise alal. Istungi lõppotsuses määrati, et kateedri õppetöö toimub vajalikul tasemel. Opeprotsessi edasiseks täiustamiseks kiideti heaks õppeplaani projekt erialale «Elektrisüsteemid» Eesti NSV tingimuste jaoks, mis näeb ette kahte spetsiali-

seerumissuunda: «energoküberteenetika» ning «elektrovõrgud ja elektrivarustus». Teadustöö leiti olevat küllalt kõrge tasemel ning peeti otstarbekaks energoküberteenetika probleem-labori loomist kateedri juures. Toodi esile ka puudusi kateedri töös, eelkõige vähest meetodiliste materjalide ja õppevahendite väljaandmist, ruumipuudust ning üldiselt kõrge õppejõudude kvalifikatsiooni taustal (kõik tehnikakandidaadid) doktorite puudumist.

Dots. P. RAESAAR

dotsent ENN SIIMER
orgaanilise ja
biokeemia kateedrist

KEVADKOKKUVÕTTED ÜHISKODUDEST

ALAPUNKT	ÜHISKODUDEST		
	I	II	III
1. KASVATUSTÖÖ ÜLIÕPILASTE SEAS	2-3	2-3	1
2. Ü/E ÜLDILME, KORD TUBADES	2	3	1
3. VALVE	2-3	2-3	1
4. MAJANÕUKOGU	2	3	1
5. SPORDITÖÖ	3	2	1
6. KINNIPIDAMINE SISEKORPAST	2	3	1

Õppeaasta kevadsemester jõuab lõpule ning ühiselamute vahelise ja teaduskondade tubadevahelise sotsialistliku võistluse kokkuvõtted on tehtud. Komisjon, eesotsas üliõpilaste a/ü komitee olmekomisjoni esimehe M. Kivimäe selgitas välja parima ühiselamu, hinnates tööd kuues alalõigus. Iga ühiselamu analüüsi teostasid teaduskondade esindajad ekspert-hinnangutena.

Järgnevalt ülevaade kõikidest alalõigetest.

KASVATUSTÖÖ ÜLIÕPILASTE SEAS. Nagu eelmiselgi aastal, töötas kõige paremini III Ü/E ideoloogiasektor. Eriti vääriwad märkimist temaatilised stendid riiklikeks pühadeks. Parades agitatsiooni kunstiline kül, kuid sisu jäi veidi pealiskaudseks. Tutvustati ka kultuurisündmusi, ühiselamusse muretselti teatrite ja kontsertide reklaamplakateid.

Rahule ei saa jääda I ja II Ü/E ideoloogiasektorite tööga. Aja jäädakse seinalehtede kunstiliselt tasemelt ja tihti võib ühiselamusse sisenedes leida tühjalt stendilt vaid majanõukogu nimekirja.

Ka ÜHISELAMUTE ÜLDILME on parimaks tunnustatud III ühiselamul. Kuid tuleb lisada, et lõplikku otsust I ja II ühiselamude remondi tõttu anda ei saa. Kõigi ühiselamute RUUMIDEST on kõige paremini korras puhkeruumid. Korridorides vedeleb aga tihti suitsuotsi, paberitükke, konisid, pudelikilde jms. prahti.

TUBADE üldilme loob nii kujundus kui ka puhtus. On teada õrnama soo suurem korraldatus ja seetõttu ületas III Ü/E teisi kindlalt. Kuid kahtlematult on see ka majanõukogu olmesektori teene. Tuba kontrolliti regulaarselt ja pisteliseltki. Tulemused avaldati iga korruse stendil koos puuduste äramärkimisega. Võrdlusvõimaluseks teiste korruste tubadega koostati koondtabel ühiselamu teadetetahvlile. Viidi läbi ka neli suurpuhastust (kaks kammalgi semestril), mille tulemustega majanõukogu rahule jäi.

II Ü/E majanõukogu on hinnanud oma olmesektori töö heaks, kuid avaldab arvamust, et olmesektori liikmeskonda tuleks küllaltki mahukate tööühesannete tõttu vähemalt ühe liikme võrra suurendada.

Nii I kui II Ü/E majanõukogud peaksid ühiselamute puhtuse parandamiseks võtma eeskujaks III Ü/E kogemused.

Kuigi kõigis ühiselamutes olid valvegraafikud väljas õigeaegselt, ei saa rahule jääda VALVETÖÖGA. I ja II Ü/E-s oli valvest puudumisi lubamatult palju. Normaalne ei saa pidada ka lubade kontrolli põhirõhu asetamist palgalisele valvele. Kuna valvurite kohad on täidetud vaid osaliselt, lubade kontroll praktiliselt puudub.

MAJANÕUKOGU TÖÖ. Aastaringiselt hästi töötas III Ü/E majanõukogu (esimees HENN VENDIK). Regulaarselt olid majanõukogu koosolekud, vajaduse korral ka graafikuväliselt. Hästi oli organiseeritud korruste korrapidamine.

Kaks korda kuus käis koos I Ü/E majanõukogu (esimees ÜLLAR TANIBERG). Nende tööga päriselt rahule jääda ei saa. Nõrk oli töö ideoloogia- ja spordisektoris. Esile peab tõstma aga ladusat koostööd komandantide ja dekaanaadiga.

Juba mitmendat aastat on valulapaks II Ü/E. Sel aastal valitud esimehe AIVAR VALDNA aasta jooksul omandatud kogemused annavad lootust järgmiseks aastaks.

Komisjonilt sai positiivse hinnangu III Ü/E SPORDITÖÖ sektor (esimees JUHO TOOMIK). Kiiduväärseks tunnustati spordiüritused ja ühiselamu spordipäev 26. märtsil kilehallis.

I Ü/E paranes sporditöö sektori esimehe vahetamisega. Ent initsiatiivi on väheseks jäänud.

Järgmise aasta aktiivi valikul tuleks arvestada seda, et diplomandide põhikohtadele ei valitaks. Nad võivad olla küll nõuandjateks ja abilisteks, kuid põhirõhk jäägu ikka nooremate kanda. Aja jaotamine diplomiprojekti ja mõne sektori töö vahel ei ole kasuks kummalegi. Nagu juhtus II Ü/E sporditöö sektoriga.

SISEKORRA EESKIRJADEST KINNIPIDAMISEST annavad tunnustust karistused. Kõige vähem karistusi on III Ü/E-1 — 4 (keemia 4, majandus 0), teisel kohal on II Ü/E 18 karistusega (automaatika 2, energeetika 16). Kõige rohkem karistusi on I Ü/E-1 — 21 (mehaanika 0, ehitus 21). Nagu näha, on kõige rohkem karistusi energeetika- ja ehitusteaduskonnal. Üheks põhjuseks on kindlasti ka dekaanaatide ükskõikne suhtumine. See, et mehaanikateaduskonna korrariikumiste arv nullis püsib, on majanõukogu, komandantide ja dekaanaadi ühise töö viil. Korrariikumiste vältimiseks on suure töö teinud HILDA VIRROK mehaanikateaduskonna dekaanaadist, kes sagedaste kontrollkäikudega korra majja on saanud.

MIDA ÕELDA KOKKUVÕTTEKS? Üldise korruga meie ühiselamutes võib rahule jääda. Kuid suureks rahuloluks pole põhjust. Lahendamist nõudvaks probleemiks jääb PIDEVA VALVESÜSTEEMI LOOMINE KÕIGIS ÜHISELAMUTES. Selle tagamiseks on vaja instituudi administratsiooni poolt kindlustada pääsivad PALGALISTE VALVURITEGA ning remondi käigus rekonstrueerida I ja II Ü/E PÄÄSLAD, luua tingimused lubade paremaks kontrolliks. Tulemused peavad rohkem kinni pidama VALVEGRAAFIKUST.

Vajalik on valitava majanõukogu omapoolne initsiatiiv ja huvi ning sobivus selleks tööks. Mida suurem on ÜHISKONDLIK AKTIIV, seda parem on ka kontroll ja töö kõigis lõikudes. Niisiis — esikoht III ühiselamule, teine I ühiselamule, kolmas II ühiselamule. Kõrgkoolide ja keskeriõppeasutuste ühiselamute vabariiklikule konkursi-ülevalvatusel otsustas komisjon esitada III ühiselamu. Esikohale tulnud tubade elanikke premeeritakse vastavalt sotsialistliku võistluse juhendile rahalise preemiaga 15 rbl. Kiituse ja rahalised preemiad saavad ka aktiivsemad majanõukogu liikmed.

REFEREERIS
RAIVO LINNAS

PREMEERIDA RAHALISELT JÄRGMISI ÜLIÕPILASI:

Taniberg, Üllar	MP-81	30 rbl.
Valdna, Aivar	LE-41	30 rbl.
Vendik, Henn	KÜ-81	30 rbl.
Toomik, Juho	KM-41	20 rbl.
Laanemets, Ene	TE-61	20 rbl.
Väinsalu, Anu	TP-61	20 rbl.
Vaht, Heldur	KM-61	20 rbl.
Paalberg, Tiiu	TL-41	20 rbl.
Koitla, Kristin	TL-81	20 rbl.
Lell, Katrin	KM-61	20 rbl.
Tõidsepp, Toivo	KM-61	20 rbl.
Sampka, Arne	MP-81	15 rbl.
Kask, Kai	EE-41	15 rbl.
Anderson, Vello	MP-81	15 rbl.
Paloots, Aare	MP-81	15 rbl.
Lepikar, Ando	MP-81	15 rbl.
Raud, Piret	EE-61	15 rbl.
Väljaots, Toomas	AA-41	15 rbl.
Habakukk, Ukku	LE-81	15 rbl.

1. KEEMIA

Tüdrukud:

tuba 512
Pärn, Maret
Kruusimaa, Piret
Vestel, Ruth
tuba 515
tuba 502

Poisid:

tuba 205
Neeme, Alar
Post, Olavi
Vaht, Heldur
tuba 213
tuba 204

2. MAJANDUS

Tüdrukud:

tuba 308
Taul, Maie
Kallak, Maie
Kahn, Karin
Vaheaja, Tiia
tuba 301
tuba 412

Poisid:

tuba 234
Rits, Are
Jõgi, Tõnu
tuba 229

3. EHITUS

Tüdrukud:

tuba 222
Jefimova, Natalia
Barinova, Jelena
Sarova, Faima
Tarakatova, Jelena
tuba 220

Poisid:

tuba 509
Must, Mati
Liivamägi, Arvo
Kuusik, Tiit
tuba 520

4. MEHAANIKA

Tüdrukud:

tuba 231
Meis, Tiina
Iljina, Ludmilla
Moissejeva, Irina
Tšernobal, Larissa
tuba 233

Poisid:

tuba 401
Sultjanjants, Tigran
Laimets, Toomas
Soosalu, Neeme
Aaste, Harri

5. AUTOMAATIKA

Tüdrukud:

tuba 202
Tombe, Heli-Malle
Juhkami, Merle
Tõnisalu, Kaja
Kvalla, Piivi
tuba 216
tuba 208

Poisid:

tuba 421
Liigand, Ants
Käärrik, Andres
Kuusk, Ivo
Aeman, Jaak

6. ENERGEETIKA

Tüdrukud:

tuba 308
Pukato, Antonina
Pusanova, Tatjana
Galimova, Liilja
Tšergunova, Helle
tuba 315
tuba 316

Poisid: —

7. KOITLA-JARVE ÜLDTEHNI-

LINE TEADUSKOND

Tüdrukud:

tuba 21
Lindpere, Diana
Soopa, Mell
Usoja, Pille

ENNE
KAHE-
TEIST-
KÜMMEN-
DAT
VEIDI
ÜHE-
TEIST-
KÜM-
NEST



XI MOCKBA 1985

Algus TP-s nr. 12.

Noored skandeerisid miitingutel: «Elagu rahu! Ehitada koole aga mitte kasarmuid! Me tahame ehitada, aga mitte purustada!» Ja samas festivali käigus said sõnadest teod: festivalidelegaatide kätega ehitati Varssavis Narbuti tänavale koolimaja. Prantsuse ja Poola delegatsiooni ettevõtmisel toimis Varssavis Euroopa noorte kohtumine. Nii nagu kõigil festivalidel, olid ka Varssavi kohtumisel oma kangelased. Üks neist oli hollandlane Pete van Staveren. Mõni aasta varem oli ta saadetud Hollandi ekspeditsioonikorpuse koosseisus Indoneesiasse. Ta keeldus võitlemast oma maad kaitsvate indoneeslastega ning läks nende poole üle. Pärast kodumaale tagasijõudmist heideti Pete vanglasse. Nii nagu varem Henri Martini puhul algatasid eri maade noored ka Pete van Stavereni vabastamiseks võimsa protestikampaania. Parlamendivalimistel valis rahvas vanglas istuva noormehe riigiesindusse. Võimud pidid parlamendisadiku vabastama. Pete van Staveren võis sõita Varssavisse oma elu esimesele festivalile.

Maailma noored tõid Poola pealinna oma laulud ja tantsud, siia tulid mõõtu võtma noored spordimeistrid. Festivalilinnal väljakul ja kultuuripaleedes kõlasid noorte laulud ja tantsud. 15 päeva jooksul andsid delegatsioonide kunstigrupid 547 kontserti, mida jälgis ühtekokku 2,5 miljonit inimest, noorte interpretide konkursist võttis osa 973 lauljat, tantsijat, pillimeest, näitlejat 29 maalt, suurel rahvusvahelisel kunstinäitusel oli välja pandud 1500 taieist 41 maa kunstnikelt, filmifestivali raames näidati Varssavi kinodes 116 mängufilmi 25 maalt ja 108 dokumentaalfilmi 16 maalt. Spordis võisteldi 23 alal, püstitati 6 maailma- ja üle saja rahvusrekordi. Nõukogude sportlaste delegatsioonis olid ka Eesti esindajad. Korvpallurid Valentina Kullam ja Aino Värk tulid tagasi festivaliturniiri võitja kuldmedaliga. Ujumises sai 4. koha eest diplomi hilisem Moskva festivali võitja Ulvi Voog. Varssavi festivali finaalsiks kujunes 250 tuhande osavõtjaga miiting.

VI ülemaailmne noorsoo- ja üliõpilasfestival. Moskva, 28. juuli — 11. august 1957. a. Osavõtjaid 34 000 131 riigist. Festivali deviis: «Rahu ja sõpruse eest!»

«Meie festivali deviis on: «Rahu ja sõprus!». Seepärast on ta pidulikult sündmuseks mitte ainult neile, kes siia kogunesid. See on kogu maailma noorte pidu...» (VI ülemaailmne noorsoo- ja üliõpilasfestivali «Rahu ja sõpruse eest» rahvusvahelise komitee läkitusest.) Ettevalmistused Moskva festivaliks toimusid enneolematu haarde ja entusiasmiga. Festivali heaks töötas ligi 100 rahvuslikku ettevalmistuskomiteed. Et aidata kaugete maade noortel festivalile jõuda, korraldati festivalifondi kogumise rahvusvaheline nädal. See muutus tõeliseks sõpruse ja solidaarsuse aktsiooniks. Noortega ühinesid tuntud kunstnikesed. Kõigi festivalide veendunud toetaja Pablo Picasso kujundas festivaliräti, mille müügi tulud läksid samuti noorsoofestivalifondi. Selle kampaania käigus koguti 227 000 dollarit, mis kasutati Aasia, Aafrika ja Lääne-Ameerika delegaatide toetuseks, samuti pörandad all asuvate noorsooorganisatsioonide abistamiseks.

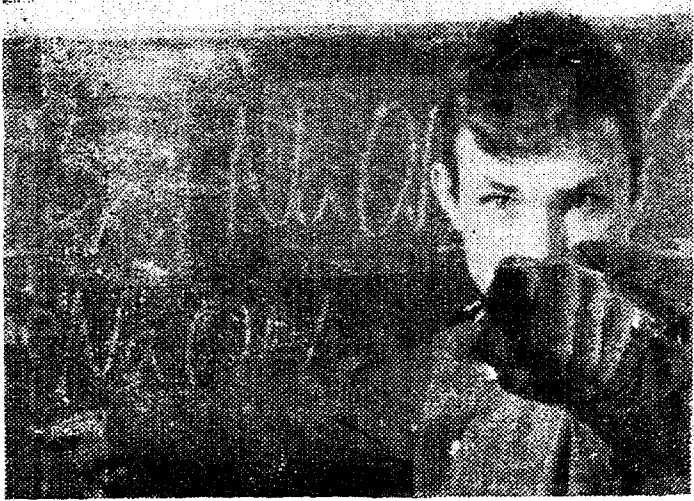
Loomulikult valmistus Moskva festivaliks eriti suurejooneliselt meie noorsugu. Vabariiklike ja üleliidulise noorsoofestivali käigus osales taidluskonkurssidel 6 000 000 nõukogude neidu ja noormeest, spordivõistlustel veel rohkem — 10 000 000. Levitati 100 000 000 üleliidulise festivali loterii piletti.

Delegaadid võisid oma silmaga näha esimese sotsialismimaa pealinna, nõukogude võimu saavutusi. Kapitalismimaa dekanlik ajakirjandus, vastuluureteenistused ja teised valitseva võimu instantsid lasksid käiku kõik vahendid, et pidurdada festivalilõikumist.

Sudaani ajaleht «Al-Maiden» kirjutas eriskummalisest, kuid tõestisündinud juhtumist: «Mööda Khatumi tänavat läks noor araablane ja nägi, et keegi jagab tänavanurgal eredavärvilisi brošüüre. Need olid välja antud USA saatkonnas. Kaanel oli kiri «Ülemaailmne noorsoofestival Moskvas». Noormees oli eesseisvast festivalist kuulnud ning huvitus brošüürist. Esimesel leheküljel oli kujutatud, kuidas moodsa lääneliku soenguga noormees jätab sõpradega hüvasti ja sõidab Moskvasse. Ja mõned leheküljed edasi, kus ta tuleb juba koju tagasi, kuid... Nõukogude sõduri mundris. Ühes käes hoiab ta püssi ja nõukogude raamatute pakki, teises aga kohvit — täis tuubitud püstoleid, granaate ja pusse. All oli tekst, et kõik delegaadid muudetakse Moskvas jõuga kommunistideks ja neid sunnitakse oma maa valitsust kukutama. Lõpuks oli festivali toimumise aeg valesti märgitud.»

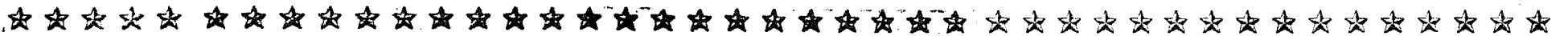
Kui Jaapani Välisministeerium võttis vastu otsuse vähendada Jaapani festivalidelegatsiooni, tulid kõik 500 delegaati ministeeriumihoone ette ning korraldasid istumisstreigi. Politsei ajas meelevaldajad laiali. Streik jätkus parlamendihoones... SFV politsei korraldas rahvusliku festivalikomitee liikmete läbiotsimisi, alustas komitee esimehe professor F. Schneideri «süüasja» arutamist, konfiskeeris komitee arve Bayeri riigipangas, ent komitee jätkas ettevalmistusi Moskva festivaliks.

(Järgneb.)



TULGE TAGASI TPI-SSE!

FOTO: URMO VALLNER, praegune jefreitor, tulevane LE-kas



TEIST AASTAT
1. GORKI PI,
2. TALLINNA PI

Nõukogudema polütehniliste instituutide sulgpallisektsioonide suursündmuseks on kujunenud 1971. a. Kiievi Polütehnilise Instituudi poolt välja pandud akadeemik P. Koroljovi nimelise karika auhinna turniir. Järjekordne karikavõistlus peeti sedapuhku turniiri sünnikodus Kiievis ning kandis ümmargust järjenumbrit 15.

Treener Harry Ermi juhendamisel harjutav TPI spordiklubi sulgpallikoondis sõitis Kiievisse koosseisus: Ines Tamm, Tiina Jürgenson, Irene Linnamägi, Anne Törn, Andres Veerme, Heino Lemsalu, Tiit Vapper ja Üllar Niisuke. Tallinlaste ülesandeks oli kaitsta möödunud aastal Saraatovis saavutatud senist parimat tulemust — 2. kohta.

Kiievisse saabusid 11 tehnikakõrgkooli sulgpallivõistkonnad, kes jaotati eelmise aasta tulemuste põhjal kahte alagruppi.

Teise alagruppi paigutati esimesena TPI, kus vastasteks olid Riia PI, Kiievi PI, Donetsk PI ja Harkovi PI. Kohtumises võidu saavutamiseks pidi seitsmest mängust võitma neli.

Esimene võistluspäev näitas TPI tudengite-töötajate võidutahtelisust. Avakohtumine Harkovi PI sulgpalluritega kujunes tallinlaste kasuks ühepoolseks: vastased jäid alla igas mänguliigis. Pealegi said meie mängijad mitu loobumisevõitu, sest harkovlased olid transpordimurede tõttu sunnitud võistlema mittetäielikus koosseisus.

Ka teises kohtumises Donetskiga ei tekkinud kahtlust tallinlaste võidus. Seda kinnitas tulemus 7:0 TPI-le.

Järgmise päeva esimene kohtumine peeti TPI ja Kiievi PI vahel. Võis juba ette arvata, et mitmekordne karikavõitja Kiievi PI teeb omalt poolt kõik, et karikas koduseinte toetusel aastaks endale võita. Seda tõestas ka matši käik. Pärast kahte meespaarismängu jäi TPI kaotusseisu 0:2. Et säilitada lootusi

TERE!

Teen küll toimetusele lisatööd, saates veel ühe armeepoisi kirja, mida (lehe järgi otsustades) üsna ohtralt tuleb. Kuid olgu — pole see üks lisaks mis-kiit. —

Üldiselt teen «telefonineiu» tööd, s. t. ühendan kommutooril omavahel aboneente, sest automaattelerfonijaama meil pole. Töö on iseenesest suhteliselt lihtne (seni kuni seadmestik funktsioneerib) ning vaba aega küllaga. Suurim raskus, millega võidelda tuleb — see on öösel mitte magama jääda.

Lasin isegi tuua «Kõrgema matemaatika ülesannete kogu», nüüd studeerin seda omal käel. Muu elu on nagu sõduri elu ikka. Sin ei ole mul küll teiste kirjadele mitte midagi lisada.

Näe, kui ebaviisakad, oli kerge «gotovnost nr. 1», 10 minutit. Seda ikka aeg ajalt õõsiti korraldatakse (ainult neile, kes positsioonil valves on), et kontrollida, kas mõni on ka magama jäänud. Aga tegelikult otsustasin teha kergelt kaastööd — saata üks «väike irve». Muidugi pole nali kõige parem ja selline soliidne ajakiri nagu «Pikker» näiteks seda juba sisse ei paneks. Aga tudeng, nagu ma olen tähendanud, on tunduvalt naeruhimulisem kui keskmise eestlane, seetõttu ehk sobib see soliidsele tudengilehte.

NALI —
TEADANNE
MEIE AUTORITELE.
VASTAVALT
UUTELE,
TÄNA
KEHTIMA
HAKKAVATELE
HONORARI-

NORMIDELE
TASUSTATAKSE
MEIE
AUTOREID
EDASPIDI
HONORARIGA
VASTAVALT
RIDADE
ARVULE.

MARGUS
SCHULTS,
(endine LR-11 tudeng)
kõiki tervitades.

AHOI

Laenasin selle tervitussõna tšehhidelt, kelle territooriumile mind (ja paljusid teisi) pärast õppeallkuse («utšebka», nagu suupäraseks saanud) lõpetamist lennutati.

Algu oli vahva. Esimene mõte: «Poised, me oleme välismaal!» Ahmisime endasse kõike, mis meid ümbritses, võrdlesime. Keegi vist ei mõelnudki sellele, et poolteist aastat tuleb kõrvuti tšehhimaa iluga palehigis teenistust tässida.

Nüüd on peagi pool aastat möödas. Möödas on ka kogu Lääne-Euroopat üllatanud erakordselt külm talv. Mida öelda? Võib-olla seda, et väga kerge polnudki, aga eks armees peabki just raskustega noorukist mehe kasvatama. Sellise, kes on toeks perekonnale, eeskujuks kollektiivile ja kaitseks kodumaale.

Igat TP numbrist, mis siia jõuavad, võib lugeda seda, kuidas te valmistate MEIE kooli 50. aastapäevaks. Teeb lausa meelehärmi, et ei saa otseselt kuidagi aidata. Kaudne abi seisneb vast selles, et igast sõdurivormi kandvast TPI tudengist sõltub kasvõi natukenegi, et oleks rahu ja meie kaaslastel koolis võiksid segamatult täita programmi «TPI 50».

Lõpetuseks (alguses unustasin) tunnistan, et tunnen headmeelt iga siiasaadetud TP numbri puhul. Arvan, et need külvavad optimismi, millega peagi tuttavasse majja siseneb. Toimetuse tubliduses ma ei kahtle. Jõudu ja jaku edaspidiseks «lehesajuks» ning tervitus kõigile relvavendadele.

Endine MM-21 rühmanvanem
ARTUR RAAT

TERE, «TALLINNA POLÜTEHNIKA» TOIMETUS!

Teen teie seltskonnale end kõigepealt tuttavaks. Minu nimi on **JÜRI JÄNES**, lõpetasin eelmisel aastal KM-i esimese kursuse ja olin keemiateaduskonna komsomolibüroo liige. Aega teenin Saksa DV-s. Kahjuks olen seal ainuke eestlane. Ainuke kirjandus, mida loen, on teie poolt väljaantav «Tallinna Polütehnik». Pean ausalt tunnistama, et see leht on saanud tõeliseks infoallikaks oma kooli kohta. Kõigepealt olen väga tänulik teile, et see leht ilmavalgust näeb. Mul on üks tõsine ettepanek ka: **KAS ON VOIMALIK, ET IGAS LEHES OLEKS VIIMASEL LEHEKÜLJEL «SÕDURIPOISI KIRJAVEERG»?** (Toim. märkus — On küll võimalik, kui meile igal nädalal tuleks vähemalt kolm-neli kirja. Paraku veel nii pole olnud.) Te seal Eestimaal ei tea lihtsalt, kui südamelehedased need sõduripoiste kirjaread on. Mitte ainult mulle, vaid ka teistele eesti poistele, kel suur au sõdur olla. Nii et ärge oma esimese kursuse poisse, kes sõjaväes on, ära unustage, tahame ju me kõik oma tiipkooli tagasi tulla.



ning alagrupi pearivaal oligi alistatud 4:2.

Riia Polütehnilise Instituudi võitmisega tuldi juba kergemalt toime. Meesüksikmängudes töid võidupunktid A. Veerme ja T. Vapper, meespaarismängudes H. Lemsalu — T. Vapper ja A. Veerme — Ü. Niisuke ning segapaarismängus A. Törn — Ü. Niisuke.

Seega alagrupivõit TPI-le, teine koht Kiievi PI-le. Esimese alagrupi võitis kindlalt Gorki Polütehniline Instituut, kellele järgnes Vinnitsa PI võistkond. Nimetatud võistkonnad jätkasid heitlust karikale ja medalitele finaalgripi.

Finaalgrupi mängudes oli TPI esimeseks vastaseks Vinnitsa PI esindus. Tasavägiselt kulgenud kohtumises pidid tallinlased tunnistama rivaali 4:3 paremust. Võidu saavutasid meespaarismängus A. Veerme — Ü. Niisuke, üksikmängus T. Vapper ning kogu turniiri vältel väga sisukat mängu näidanud segapaar A. Törn — Ü. Niisuke.

Gorki PI-ga kohtudes andis

TPI sulgpalluritel tunda väsimus. Gorki võistkond, mille esinumbriks oli NSV Liidu koondivislane, käesoleva aasta edetabeli nr. 8 Vjatšeslav Štšuk ja teiseks reketiks edetabeli nr. 24 Aleksander Samohvalov, ei loovutanud TPI-le punktigi ning viis akadeemik P. Koroljovi nimelise karika juba teist aastat järjest oma kodulinna.

TPI esinduse saatus sõitus nüüd Kiievi ja Vinnitsa vahelisest kohtumisest. Vinnitsa võidu korral oleks TPI saanud 3. kohta, kiievlaste edu puhul oli reaalne 2. koht. Meie võistkonnana juubelduste saatel saavutas kiievi võidu 4:3, mis andis TPI-le hõbemedali, kuid samas jättis väljaku peremehed neljandaks. Finaalgrupi lõplik paremusjärjestus:

1. Gorki PI,
2. TPI,
3. Vinnitsa PI,
4. Kiievi PI.

Järgmine karikaomanik selgitatakse aasta pärast Donetskis.

TIIT VAPPER

NADI MULJE JÄI

7. mail k. a. toimus võidu 40. aastapäevale pühendatud rahvamatk, millest kutsuti peale tudengite ka õppejõude-teenistujaid osa võtma. Olen meie rahvamatkadel juba 10 aastat osalenud ja otsustasin ka seekord kindlasti minna. Püüdsin teisi kaasa tulema agiteerida, kuid ühinejad oli vähevõitu. Tegelikult on see hea, et minu agitatsioonil erilist edu polnud, sest muidu oleksin mina kolleegide altvedamises süüdi jäänud, sest matk polnud suurem asi.

Tegelikult olid ju organiseringad tublisti tööd teinud, kuid kogu üritust rikkusid ebameeldivad pisiasjad. On ju kiiduväärt, kui trassil pakutakse teed, kuid esmajärjekorras tuleks hoolitseda siiski raja märgistamise eest. Seda aga oli tehtud väga hooletult. Mitmesaja meetriste lõigud olid jäänud märgistamata. Esimene selline punkt oli Rahumäe juures, kus punkt oli seda isikut, kes pidi märke üles panema. Selgus, et ka tema ei teadnud täp-



selt, kuhu rada edasi läheb(?!).

Hoolimata sellest, et tunnen antud paiku hästi, kaotasime Viljandi maantee algul jälle raja mõneks ajaks käest. Hiljem selgus, et olime sellega ka ühe kontrollpunkti käest lasknud. Kogu ekslemist oleks saanud ju vältida, kui matka alguspunkti oleks olnud üles pandud marsruudi täpne plaan.

Teine asi, mis vihastas, on meie matkadel juba traditsiooniks saanud: kontrollpunktis koheldakse ühtviisi sõbralikult torisedes kõiki, nii jalgsi, jalgrattaga või autoga saabujaid. Jalgratturid võiksid ju eraldi

pikemal marsruudil matkata, aga «rallisõitjate» numbrite vastu võiksid kohalolnud ühis-kondlikud inspektorid huvi tunda.

LAST NOT LEAST. Startisin kell 14.28, finišis andsin kaardi ära (tipikate kaarte, muidugi, võeti vastu laua taga, millel silt: TRK) kell 17.00. Kogu tee käisin keskmise sammuga ja puhus tugev vastutuul. Ainus järeldus, mida oskan siit teha — ega see rada nüüd 20 km pikk küll ei olnud, nagu välja kuulutatud. Kilomeetrimõõtjat mul kehale monteeritud ei ole, kuid omades pikaajalisi jalgsikõndimise kogemusi, võib tunde järgi öelda: 15, mitte rohkem.

Usun, et kui Eesti suurim kõrgkool soovib rahvamatkadel edaspidi rohkem kui paarikümnet osalejat näha, võiks matka ettevalmistamisele veidi rohkem tähelepanu pöörata.

M. PALMAS
TUS insener

ÜLIÖPILASE MEINHARDI PAREM «MINA»

Üliõpilane Meinhard oli erialas tugev. Projekte mullatöödest võis ta teha vihma ajal pimedas. Tugevusõpetusest oleks Meinhardi puhul veidi ülekohtunegi rääkida. Kuid ometi vaevus miski tema tudengisüdamet. MIS?

Ühel õhtul endale kartuleid praadides leidis Meinhard, et teda ei armasta mitte keegi. Ta ise armastas paljusid: õppejõude, riietehoiuonu, tüdrukut kõrvaltoast. Aga näe, jah, teda ei armastanud mitte keegi. Üksi ärkas Meinhard hommikul, ükski rattas instituuti, loengust väsinuna tuli ükski ühikatuppa, õppis, sõi ja uinus ükski. «Milles viga?» küsis üliõpilane Meinhard, kui oli kartulid ära söönud ja käsi pesi. Tüdruk kõrvaltoast teadis: «Päästa välja oma parem «MINA». See on sul konspektide ja raamatuvirnade taga peidus.»



Meinhard taipas. Meis ilmusid ajalehtedes tema kirjutised, ta hakkas doonoriks, tervitas lau-lukoortüdrukuid, oli sina-peal kultuuri- ja rahvamalevaaktivistidega.

Nüüd ei öelnud enam keegi lihtsalt «üliõpilane Meinhard». Öeldi nii: «tubli Meinhard, aktiivne Meinhard, heasüdamlik Meinhard, perspektiivikas Meinhard». Tüdruk kõrvaltoast ütles: «armas Meinhard». Meinhardist peeti lugu, Meinhardit austati.

Meinhard ei praadunud enam kunagi ise kartuleid, Meinhard ei uinunud enam kunagi üksi.

TOLMAR IMUSK